

KJV 2011-2012 (GROEP 6)

Leugens / Justine Larbalestier

Auteursinfo (zie ook www.villakakelbont.be)

Justine Larbalestier is Australische – ook al klinkt haar naam Frans en speelt *Leugens* zich af in New York. Ze is geboren in Sydney en noemt zich een ‘Sydney girl’. Ze heeft op verschillende plaatsen in Australië gewoond en sinds 1999 woont ze halftijds in New York. ‘The world has always seemed an odd and fascinating place to me,’ zegt ze. Ze is getrouwd met auteur Scott Westerfeld.

Ze is auteur en *Leugens* is haar meest recente boek – en het enige dat in het Nederlands vertaald is. Eerder schreef ze *How to Ditch Your Fairy* en de *Magic or Madness*-trilogie. Samen met Holly Black maakt ze een *Zombies versus Unicorns*-antology. Daarnaast heeft ze een academische verzameling feministische science fiction in de 20ste eeuw uitgegeven en schrijft ze essays over science fiction.

Op dit moment is ze bezig aan een roman die zich in het New York van 1930 afspeelt, dus moet ze even kleren uit die periode dragen, naar Duke Ellington & Count Basie en Robert Johnson luisteren en films zoals *The Thin Man* bekijken.

Haar familienaam spreek je uit als ‘Lar-bal-est-ee-air’, ‘Lar-bal-est-ee-ay’ of: ‘Lar-bal-est-ee-er’. Het maakt haar niet uit welke je kiest. Haar vrienden noemden ze haar meestal ‘Lavaworm’, maar voor je die naam mag gebruiken, moet ze je echt leuk vinden.

📧 justinelarbalestier.com

📧 justinelarbalestier.com/blog

Auteur

Zijn de juryleden geïnteresseerd in de auteur achter het boek? Zo ja, dan kan je een groot deel van je bijeenkomst wijden aan het voorstellen en bespreken van de auteur. Het onderzoekswerk kan je (vóór de bijeenkomst) verdelen onder jezelf en/of de juryleden.

Justine Larbalestier is één van die jonge auteur met een Twitter-account en een website vol geestige FAQ's, informatie, interviews... Geef de juryleden de links in kwestie mee. Zoek boeiende citaten, fragmenten uit interviews... die je samen bespreekt tijdens de bijeenkomst. Herkennen de juryleden de persoon Justine in het boek? Haar fascinatie voor *science fiction* en *fantasy* blijkt bijvoorbeeld ook uit *Leugens*.

Kort samengevat

Micah liegt. Altijd en overal. Ze liegt tegen haar ouders, tegen haar klasgenoten, tegen haar leraars... Ze is wat je noemt een dwangmatige leugenaar. Als haar vriend Zach op een brutale manier vermoord wordt, besluit Micah zijn verhaal te vertellen. Zonder leugens, dit keer. Maar dat blijkt gemakkelijker gezegd dan gedaan, want Micah verbergt een afschuwelijke geheim...

Vorm

Bespreek de vorm met de juryleden. Het boek is verteld in korte stukjes, waarvan de meeste de titel 'Na' of 'Voor' krijgen. Andere stukjes heten 'Familiegeschiedenis', 'Leugen nummer zoveel'... Vinden ze dat dit vlot leest? Raken ze zo moeilijk of net makkelijk in de flow van het verhaal?

Vertelstandpunt

Onbetrouwbare verteller

Micah is een onbetrouwbare verteller. En het gevaar van altijd liegen is dat niemand je nog gelooft als je de waarheid spreekt. Alle (al dan niet opgebiechte) leugens van Micah maken dit boek dan ook complex (en boeiend) en leveren veel voer voor discussie:

- Kan je Micah – en het verhaal zoals zij het vertelt – echt geloven? Is die onzekerheid spannend, uitdagend of frustrerend?
- Wat denk je, elke keer dat ze een leugen opbiecht? Had je sommige leugens zelf al doorprik?
- Micah spreekt 'jou' als lezer aan. Wordt haar verhaal daardoor overtuigender?
- Waarom liegt Micah?
- Voel je je beetgenomen door Micah?
- Bespreek het stukje 'Mijn geschiedenis' op p. 279. Waar komt de zin 'Het is hier koud. En donker. Geen ramen.' vandaan?

Je kan de rij leugens met de juryleden reconstrueren. Vergelijk dat met deze uitspraken van Micah:

- 'Niemand is ooit op het idee gekomen dat ik misschien lieg, omdat de wereld beter is zoals ik hem vertel.' (p. 208)
Is die wereld echt beter?
- 'Er zit waarheid in mijn meeste leugens. Dat zie je toch wel?' (p. 228)

Dit zegt een recensent over Micah als onbetrouwbare verteller. Kenden de juryleden die 'belangrijke ongeschreven regel'?

'Er is een belangrijke ongeschreven regel in de wereld van het boekenschrijven. Een ongeschreven regel waarvan ik niet eens wist dat hij bestond, totdat Justine Larbalestier hem aan diggelen slaat met haar boek "Leugens". Het gaat hier om de ongeschreven regel dat de verteller in een verhaal de waarheid vertelt. De verteller geeft de wereld weer zoals deze zich aan hem of haar ontvouwt. De verteller gaat je als lezer niet bewust voorliegen. In *Leugens* is dat echter precies wat er gebeurt.'

Einde

Lees samen het allerlaatste stukje nog eens. Rondt dit stukje het verhaal af? Geloof je – na al die opgebiechte leugens doorheen het verhaal – de laatste zin: ‘Ik zou toch niet tegen je liegen?’ Wat vinden de juryleden van die zin? Klinkt die niet uitdagend? Wat geloven de juryleden van het verhaal? Wat niet? Hoe is het volgens hen ‘echt’ gegaan? En: is het belangrijk te ontdekken wat er ‘echt’ gebeurd is?

Verdacht

Sommige leugens zijn illustratief en bijna triviaal, andere maken fundamenteel deel uit van de plot. Bijvoorbeeld: de leugens over haar broertje (dat ze verzonnen heeft en dat uiteindelijk toch heeft bestaan) of de leugens over het weekend dat Zach stierf (over de laatste keer dat ze elkaar zagen en dat zij in het weekend van zijn dood wolf was). Dat ze over deze dingen liegt, maakt haar verdachter. Hoe verder het boek vordert, hoe minder onschuldig Micah lijkt te worden. Of niet?

Cruciaal in dit verband zijn het gesprek dat haar ouders met haar voeren (p. 224) en de mededeling dat ze wél een broertje had: ‘Het was een ongeluk. We praten er niet over. Ik kan er niet aan denken.’ (p. 250) Hier krijg je echt het gevoel dat Micah het vertellen volledig in eigen handen heeft en houdt.

Vertrouwen de juryleden haar hoe langer hoe meer, of hoe langer hoe minder?

Spoiler alert!

Is *Leugens* een spannend boek? Ga met de juryleden na waar de spanning precies in zit: wie heeft Zach gedood, wat is dat met Micahs leven als wolf, wat is waar en wat is niet waar...

Leugens is een thriller waar je moeilijk veel over kan zeggen zonder cruciale informatie over de plot te geven. Wat zouden de juryleden tegen hun vrienden zeggen over het boek? Raden ze het hen aan? Hoe zouden ze hen overtuigen om het boek ook te lezen?

Dit zegt Justine Larbalestier zelf over de *spoilers* in *Leugens*:

‘You cannot believe a word Micah says, which means that her revelations cannot be taken at face value. So what you think is the big spoiler probably isn’t because there isn’t one big spoiler, there are many.

I’d be dead pleased if you could keep quiet about all of them.

I deliberately wrote the book to be read in at least two different ways. You may think you know what kind of book it is and what kind of person Micah is, but you’ll find other readers will disagree with you completely. There is no one right way to read this book. And that’s why I’m so keen for readers not to spoil it for others. Because I want each reader to come to their own conclusions.

Liar is as much a jigsaw puzzle as a novel, but one where the pieces can go together in many different ways. Writing it was a puzzle, too. I wrote it back to front and inside out. Not from

start to finish, but scene by scene. As I wrote I shuffled scenes around, rewriting them with every move. It was one of the most enjoyable writing experiences of my career. I could feel my brain stretching as I wrote. (In a good way.) I hope reading it has the same effect on you. Just don't spoil it, okay?'

justinelarbalestier.com/books/liar/

(Je kan dit citaat ook gebruiken als uitgangspunt voor een gesprek over de persoon die Micah – volgens elk jurylid apart – is, over de puzzel en hoe die (niet) past, over de korte stukjes waarin het verhaal geschreven is...)

Lichamelijkheid

Lichamelijkheid, zoenen en seks, spelen een betekenisvolle rol in het verhaal. Hoe zien de juryleden dat? Ga na hoe het dierlijke van die lichamelijkheid verbonden is met Micahs leven als weerwolf en met het jagen. Dit citaat kan dienen als uitgangspunt en als aanknopingspunt voor een gesprek over Micahs (on)schuld:

‘Seks is beestachtig, dierlijk, onbeheerst. Het gevoel dat neuken me bezorgt, grenst aan wat ik voel als ik op jacht ben, als ik een prooi neerleg. Die twee dingen liggen veel te dicht bij elkaar. Te intiem. Te makkelijk om door elkaar te halen. Niet door mij, door jÓú.’ (p. 215)

Vinden de juryleden het slim gevonden van de auteur om bijvoorbeeld Micahs ongesteldheid (en de pil) aan haar weerwolvenbestaan te koppelen?

Personages

Micah staat centraal in dit verhaal. Vertrek vanuit haar om de andere personages te bespreken: schrijf in het midden op een groot blad papier haar naam en trek van daaruit pijlen naar de andere personages. Welke rol spelen zij in haar leven? Welke mensen zijn het belangrijkste voor haar? Wat is hun rol in het verhaal?

- Haar ouders
- De besjes en de rest van de familie op de boerderij
- Tayshawn en Sarah
Hoe belangrijk is hun rol in het verhaal? Hoe belangrijk zijn zij voor Micah?
- Pete, de witte jongen
Aanvankelijk gaat er een grote dreiging van hem uit, maar uiteindelijk blijkt hij een arme zwerfjongen te zijn, die niet eens wist dat hij ook wolf is.

Richt één van de pijlen op ‘jou’, de lezer. Wat is jouw band met Micah? Hoe zien de juryleden haar? Welk beeld krijgen ze van haar? Doorprikken ze de leugens of staan die haar ware aard in de weg?

Meer over Micah

Micah is een complex personage dat worstelt met het evenwicht tussen mens- en wolf-zijn. Die worsteling kan je aan de hand van deze citaten bespreken:

- ‘De verandering heeft alle delen van mijn leven afgesloten.’ (p. 223)
Is het alleen een verlies, of wint ze ook (wezenlijke) dingen?
- ‘Daarom praat ik nauwelijks met mijn neven en nichten. Ik wil ze niet kennen. Als ik ze ken, dan ben ik net als zij en dan hoor ik erbij.’ (p. 253)
- ‘Dat was een heerlijke tijd. Ik zou willen dat die tijd weer terug kon komen. Ik wens me – heel dikwijls – dat ik niet zou zijn wat ik ben, wie ik ben. Dat de familie van mijn vader gewoon een stelletje geschifte boeren is. Alles behalve wat ze in werkelijkheid zijn. Ik vond het fijn om een toekomst te hebben. Die wil ik terug.’ (p. 324)
- ‘Ik wil biologie studeren. Erachter zien te komen wat ik ben, hoe het werkt. Mijn DNA in kaart brengen.’ (p. 261)

Wat vinden de juryleden van Micah als persoon:

- Is zij een geloofwaardig personage? Zou ze bij je in de klas kunnen zitten?
- Wat dacht je toen ze voor het eerst zei dat ze een weerwolf is?
- Vind je haar weerwolven-schap realistisch en geloofwaardig beschreven?

Realistische fantasy

Leugens is een soort ‘realistisch fantasy-verhaal’. Micahs missie om op wetenschappelijke wijze te verklaren wat er met haar gebeurt, geeft het verhaal een extra realistisch aspect. Je kan het met de juryleden hebben over Micahs fascinatie voor biologie. De envelop met haar DNA in blijft tot vlak voor het einde gesloten. Wat hadden de juryleden verwacht hierin te vinden?

Zoek met de juryleden vergelijkbare verhalen, boeken, films... Is *Leugens* bijvoorbeeld te vergelijken met *Twilight*?

Tot slot: www.kjv.be

Laat de juryleden online hun zeg doen bij het boek en/of lees er de commentaren van andere juryleden.

www.kjv.be → Welke boeken moet ik lezen → groep 6

Klik op de cover om commentaar te geven bij dit boek

Heb je foto's of tekeningen gemaakt? Toon ze online!

www.kjv.be → Prikbord → groep 6